

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:17
מוצאי שב"ק.....5:45
שיעורים כסדרן
נ"ד.....יחזקאל מ"ד-מ"ה
בבלי.....חולין כ"ה
ירושלמי.....כלאים א'
תוספתא.....פרה פרק ד'
רמב"ם.....כלי המקדש ד'

שנה 8, גליון 15 (375)

פרשת ויחי, י"ד טבת, שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דער צייילט

לאז אפ יענעם

חז"ל זאגן (ברכות כ"ה): "כשם שפרצופיהם שונים, כך דעותיהם שונות" - אזוי ווי יעדער מענטש האט אן אנדער געשטאלט, יעדער מענטש זעט אויס אנדערש; די זעלבע האט אויך יעדער אנדערע דעות, יעדער מענטש האט אנדערע שיטות און ער האלט אנדערש פונעם צווייטן.

דאס איז זייער נארמאל אז מענטשן זאלן האבן חילוקי דעות, יעדער מענטש פארשטייט אנדערש א זאך, יעדער מענטש האט זיך זיינע נקודות. דאס מיינט אבער נישט אז מען דארף זיך קריגן צוליב דעם, און דאס מיינט נישט אז מען דארף פרובירן ארויפצווינגען זיין פארשטאנד אויף א צווייטן, אז יענער זאל מוזן האלטן אזוי ווי אים.

יעדער מענטש איז פארעכטיגט צו האבן זיין אייגענע מיינונג, אויב אבער זיין חבר פארשטייט אנדערש פון אים, זאן דארף מען נישט פיינט האבן יענעם צוליב דעם. מען דארף וויסן אז דאס איז דיין מיינונג און דאס איז יענעמ'ס מיינונג. יעדער קען זיך האלטן ביי זיינס, און נאכאלץ קען מען זיך ליב האבן.

חז"ל זאגן (אבות פרק ד') "איזהו מחלוקת לשם שמים? זהו מחלוקת שמאי והלל, איזהו מחלוקת שלא לשם שמים? זהו מחלוקת קרח ועדתו" - די מחלוקת פון <<<<<<

פרשת השבוע

נישם את אפרים לפני מנשה. יעקב אבינו האט געלייגט זיין רעכטע האנט צו פענמשן קודם אפרים, און ווען יוסף האט אים אויפגעמערקט אז מנשה איז דער עלטערער, דער בכור, האט אים יעקב אבינו געענטפערט: "איך ווייס אויך פון דעם, אבער פון דעם וועגן וויל איך קודם פענמשן אפרים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי מען זעט פון רבי'ן (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן צ"ו) אז עס איז דא צוויי זאכן ביים דינען דעם אייבערשטן, פון איין זייט "סוד מרע" - מען דארף אוועקגיין פון שלעכטס, נישט טון קיין עבירות, און פון די אנדערע זייט "עשה טוב" - מען דארף טון גוטס, מען דארף טון אסאך מצות און מעשים טובים.

דאס איז מרימוז אין די געמען פון יוסף'ס קינדער. "מנשה" איז א לשון פון "פארנעמן" אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (בראשית מא, נא) **כי נשני אלהים את כל עמלי**, דאס גייט ארויף אז מען דארף פארנעמן פון די שלעכטס, מען דארף אויפהערן צו טון שלעכטס. און "אפרים" איז א לשון פון "פארמערן", דאס מיינט אז מען דארף פארמערן צו טון אסאך מצות און מעשים טובים.

ביידע זאכן דארף מען האבן, אבער עס איז געווען חילוקי העות צווישן די הייליגע צדיקים, וועלכע עס קומט פריער, די בעלי מוסר האבן געהאלטן אז קודם קומט "סוד מרע", צום ערשט דארף מען זיך אפשאקלען פון אלעם שלעכטס, און ערשט דערנאך קען מען זיך געמען צו טון גוטס.

ווידער די תלמידי בעל-שם-טוב הקדוש האבן געהאלטן פארקערט, אויב וועט מען קודם זיך געמען נאר צום "סוד מרע", מען וועט נאר ארבעטן זיך אויסצוארבעטן אינגאנצן. וועט דאס געמען צו לאנג, און מען קיינמאל נישט אנקומען צום "עשה טוב", דערפאר דארף מען צום ערשט זען אריינצובאפן וואס מער גוטע זאכן, נאך א מצוה, נאך א גוטע זאך, און די פח פון די הייליגע מצות וועט שוין העלפן, אז מען זאל אויפהערן צו טון שלעכטס.

דאס איז פשט אין פסוק, יוסף וואס ער איז בייגעשטאנען די שווערע נסיונות אין מצרים, האט געהאלטן אז מען זיך קודם אנשמערענגען צו אוועקגיין פון די שלעכטס, און דערפאר האט ער געלייגט מנשה אויף די רעכטע זייט, ווידער יעקב אבינו האט דאך אבער געוואוסט אז עס קומט א שווערע ביטערע גלות, מיט אסאך שווערע נסיונות, האט ער געלייגט אפרים אויף די רעכטע זייט, צו ווייזן אז די בעסטע וועג איז, אריינצובאפן ווי מער גוטס מען קען, און די שלעכטס וועט שוין כמולא אוועק פאלן.

(תוך הפחל ליל שבת קודש יידי תשס"ה)

א גוט ווארט

געב א קוק ווי אזוי די וואכענדיגע סדרה הייבט זיך אן: "ויחי יעקב" - יעקב האט געלעבט; זאגט מוהרא"ש פשט, אז יעקב אבינו איז שטענדיג געווען פריש און לעבעדיג טראץ אלע זיינע צרות - צרות עשו, צרות לבן, צרות רחל, צרות דינה און צרות יוסף, מיט אלע זיינע מיטמאכענישן איז ער געווען א לעבעדיגער איד און ער איז שטענדיג געווען לעבעדיג און פרייליך.

אז דו ווילסט טאקע ארויס גיין פון אלע דייער ווייטאגן דארפסטו געמען די עצה וואס רבי נתן האט געגעבן: "ווען א מענטש רעדט זיך אפ, זאגט דער אייבערשטער: 'קוקט אן דעם מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אפ, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט שלעכט', אבער ווען א מענטש דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן, דעמאלט זאגט דער אייבערשטער: 'קוק אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין לעבן, און ער איז אזוי פרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט', און ער איז זוכה צו א גוט לעבן".

(עצתו אמונה, פי ויחי תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

איך האב נישט קיין געפיל צו אידישקייט, וואס קען איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב נישט קיין געפיל צו אידישקייט, וואס קען איך טון?

לייבי

תשובה:

בעזרת ה' תתברך

יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ט לפקדון קטן לכבוד לייבי גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער א מעשה וואס איז פארגעקומען ביים הייליגן רביין; דו ווייסט דאך אז דער רבי האט זייער אסאך גערעדט צו זיינע תלמידים פון תפילה והתבודדות און פון זאגן תהילים - אז דאס איז דער עיקר אין עבודת השם. איינמאל ווען דער רבי האט גערעדט פון זאגן תהילים, תחנון ופגשות און שמועסן מיטן אייבערשטן האט זיך אנגערופן ר' יודל זכחה גן עלינו - א תלמיד פון רביין - און געפרעגט: "איך זוכין שיהי הדבורים בהתעוררות הלב?" ווי איז מען זוכה צו זאגן תהילים און רעדן צום אייבערשטן מיט א געפיל, אז עס זאל ארויס קומען פון הארץ? האט דער רבי אים געזאגט: "תאמרו לי, אצל איזה צדיק קבלתם התעוררות הלב? העקר הוא האמירה פפה", דער עיקר איז מען זאל רעדן צום אייבערשטן אפילו אן קיין שום געפיל און קיין שום טעם (חיי מוה"ר, סימן תמא).

עס שטייט נישט ביי קיין שום מצוה: "צריכין להרגיש טעם בהמצוה", אז מען דארף שפירן א טעם ווען מען טוט די מצוה; עס שטייט נישט אין הלכות תפילין אז מען קען לייגן תפילין נאר ווען מען האט א געפיל. מיר דארפן דינען דעם אייבערשטן אין אלע מצבים - נישט קיין חילוק צי מען שפירט א טעם אדער נישט. נעם דיר גוט אריין אין קאפ אז: "אידישקייט האט גארנישט מיט געפילן"; א מענטש דארף דינען דעם אייבערשטן אפילו ער שפירט נישט קיין שום טעם אין זיין עבודת השם; דאס דארף זיין דער שטרעבן פון איד: צו דינען דעם אייבערשטן מיט תמימות ופשטות אן קיין שום חכמות און זיך פרייען מיט פשטות יהדות; גיין דאווענען יעדן טאג שחרית מנחה מעריב מיט מנין, לערנען יעדן טאג אביסל מקרא, אביסל משניות און גמרא און זיין פרייליך מיט דעם אז מען איז א איד און אז מען איז זוכה צו דינען דעם אייבערשטן.

מאך דיר א שיעור אין רבי'נס ספרים, אין זיינע הייליגע שיחות, וועסטו האבן חיזוק צו זיין א איד. דער הייליגער רבי האט דערציילט (שיחות הר"ן, סימן מה): אמאל האט דער הייליגער בעל שם טוב זכר צדיק לברכה געהערט אויסרופן אין הימל אז ער האט פארלוירן זיין גאנצע עולם הבא, ער איז געווארן זייער צעבראכן דערפון און ער האט נישט געהאט מיט וואס זיך צו מחז' זיין, האט ער זיך אנגערופן: "אני אוהב את השם יתברך בלא עולם הבא", איך האב ליב דעם אייבערשטן אפילו איך וועל נישט האבן קיין עולם הבא! "וכך אדם אפלו איש פשוט, אי אפשר להיות איש כשר באמת כ"אם כשיכול לעמד בכל כפ"ל", זאגט דער רבי אז יעדער איד וואס וויל דינען דעם אייבערשטן דארף זיין גרייט צו דינען דעם אייבערשטן אפילו מען וועט נישט באקומען קיין שום שכר - נישט אויף דער וועלט און נישט אויף יענע וועלט, נאר אזוי קען מען זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

BreslevCenter.com/answers

שמיא און הלל איז דער סימבאל פון א מחלוקת פארן אייבערשטן וועגן, און די מחלוקת פון קרח מיט זיינע מענטשן קעגן משה רבינו, דאס איז דער סימבאל פון א מחלוקת שלא לשם שמים.

שמיא און הלל האבן זיך אסאך געקריגט, זיי האבן זייער שארף געהאלטן איינער קעגן דעם צווייטן. א זאך וואס איינער האט געהאלטן אז ס'איז מתיר און מען מעג דאס טון, האט דער צווייטער געהאלטן אויף דעם אז עס איז אסור, און מען דערצערנט דעם אייבערשטן אויב מען טוט עס. קיינער פון זיי האט בשום אופן נישט מסכים געווען צו מודה זיין צום צווייטן. פון דעסט וועגן איז די מחלוקת געווען נאר וועגן די הלכה זאך, ווען עס איז געקומען צום פערזענליכן לעבן האבן זיי זיך זייער ליב געהאט. די גמרא זאגט (בבמות ט"ו) אז אפילו זיי האבן זיך געקריגט אין הלכה, פון דעסט וועגן האבן זיי זיך ווייטער משדד געווען אינאיינעם.

דאס מיינט א מחלוקת לשם שמים. יעדער האלט זיך שטארק ביי זיינס, לויט ווי אזוי ער האלט אז די הלכה איז, און ער איז בשום אופן נישט מסכים צו וואס דער אנדערער זאגט. אבער פון די אנדערע זייט האבן זיי זיך ווייטער ליב, אזוי ווייט אז זיי זענען גרייט זיך משדד צו זיין איינער מיט'ן צווייטן.

ביי קרח איז אבער געווען אנדערש. קרח מיט זיינע מענטשן האבן פערזענליך פיינט געהאט משה רבינו, אזוי ווייט אז זיי האבן נישט געוואלט רעדן מיט אים. חז"ל זאגן (סנהדרין ט"ב) אז ווען א מענטש רעדט נישט צו א צווייטן דריי טעג צוליב פיינטשאפט, דאן ווערט ער אנגערופן זיין "שוגא", ער האט יענעם פיינט. און דאס זען מיר ביי קרח און זיינע מענטשן אז זיי האבן נישט געוואלט רעדן צו משה רבינו און זיי האבן אים פיינט געהאט.

דאס איז א סימן אז דאס איז א מחלוקת שלא לשם שמים, מען מעג האלטן אנדערש ווי א צווייטן, אויב אבער צוליב דעם האט מען יענעם פיינט, דאן איז דאס זייער נישט קיין גוטע סימן. דאס ווייזט אז מען זוכט נישט דעם אמת, מען קריגט זיך נישט ווייל מען האלט אנדערש ווי יענעם, ווייל אויב יא וואלט מען געזאגט און זיך דורכגערעדט מיט יענעם. מיט דעם וואס מען ווייזט ארויס פיינטשאפט, צייגט דאס אז מען איז פשוט מקנא יענעם און דעריבער האט מען יענעם פיינט.

מיט דעם קען זיך יעדער מענטש איבערצייגן פאר זיך אליין אויב ער פירט א מחלוקת לשם שמים אדער נישט. א מענטש קען זיך איינרעדן אז די מחלוקת וואס ער פירט איז זיכער בלויז לשם שמים, יענער טוט דאך ממש קעגן די הלכה און מען דארף יענעם אויסקרייטן. מען דארף אבער גוט אריינקוקן און זען אויב מען האט א פראבלעם בלויז מיט די הלכה, און עס שטערט בלויז דאס וואס יענער האלט אנדערש ווי אים איז די הלכה, ווען עס קומט אבער פערזענליך צו יענעם מענטש, האט ער יענעם נישט פיינט; דאן איז דאס א סימן אז ער מיינט עס טאקע אמת'דיג. אויב אבער ער האט יא פיינט יענעם פערזענליך, ער וויל נישט האבן קיין שייכות מיט יענעם און ער וויל נישט רעדן צו יענעם, דאן קען דאס צייגן אז מען מיינט עס נישט אזוי שטארק לשם שמים. עס קען שטארק מעגליך זיין אז טיף אין הארצן האט מען פשוט א קנאה און א שנאה אויף יענעם, און דער גאנצער לשם שמים נוגט מען נאר פאר א תירוץ.

פארנוואס זיך קריגן?

מען דערציילט אז ווען אמעריקע האט צום ערשטן מאל ארויפגעשיקט א מענטש צו די לבנה, האט מען אויסגעפרעגט יענעם, ווען ער איז צוריק געקומען, אלעס וואס ער האט געזען און מיטגעלעבט דארטן אויף די לבנה. איינע פון די זאכן וואס מען האט אים געפרעגט איז געווען ווי אזוי ער האט געזען אונזער וועלט, קוקנדיג אראפ פון די לבנה. ווען ער האט געזעהן די פראגע האט ער זיך צולאכט און געזאגט: "ווען איך האב אראפגעקוקט פון ארץ, האב איך געזען אונזער וועלט ווי א קליינע באל. און איך האב געטראכט צו זיך אז אויף דעם קליינעם באל געפונען זיך ביליאנען מענטשן, זיי קריגן זיך ארום צווישן זיך, זיי פירן גרויסע מלחמות און הרגענען זיך איינער דעם אנדערן. און זיי כאפן נישט ווי זיי געפונען זיך אלע אינאיינעם אויף איין קליינעם באל".

דאס איז א געוואלדיגער לימוד. ווען א מענטש איז אריינגעטון אין זיינע מחלוקת, ער דארף זיך קריגן מיט דעם און מיט יענעם, דאן קען ער אפילו נישט טראכטן גלייך, זיין גאנצער מח ליגט נאר אין דעם ווי אזוי ער קען זיך קריגן מיט יענעם און יענעם אונטערברענגען. ווען א מענטש דערהויבט זיך אבער אביסל העכער, ער קוקט אויף די וועלט פון אויבן אראפ, דאן פארשטייט ער בכלל נישט פארנוואס עס לוינט זיך צו קריגן אזויפיל.

ווען א מענטש האט שכל, קוקט ער בכלל נישט אויף א צווייטן, ער איז פארנומען בלויז מיט זיך, ער זוכט נישט ווי אזוי יענעם צו פארדעסערן, און ער זוכט נישט זיך צו קריגן מיט קיינעם, ער לעבט זיך אין זיין אייגן וועלטל בשלום ובשלוה. ווען א מענטש זוכט דוקא יא אריינצושטעקן זיין נאז ביי יענעם, צו זיין פארנומען צו זוכן דאס שלעכטס ביי א צווייטן, דאן מאכט שוין דער אייבערשטער זיכער אז דער מענטש זאל ווערן פארנומען מיט זיך, ער וועט זיין אזוי פארנומען צו זוכן אן עצה אויף זיינע אייגענע פראבלעמען, אז ער וועט אינגאנצן פארגעסן אז דער צווייטער עקזיסטירט בכלל.

דער מדרש דערציילט (פראשית רבה פח, א) אז ווען פוטיפ'רס ווייב האט ארויסגעלאזט דעם שלעכטן נאמען אויף יוסף און מען האט אים אריינגעווארפן אין טורמע, האט גאנץ מצרים גערעדט פון די מעשה, און מען

מען מעג האלטן אנדערש פון א צווייטן. אויב אבער צוליב דעם האט מען יענעם פיינט, דאן איז דאס זייער נישט קיין גוטע סימן.

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (טז)

אין קורצן פון פריער: אין זיינע יונגע יארן, האט זיך דער רבי זייער שטארק אויסגעארבעט זיינע מדות און תאוות, ער איז געווארן זייער הייליג און אויסגעארבעט מיט גרויס קדושה.

צא
אָבער פאַרדעם, איידער ער איז געווארן אזוי שטארק הייליג און אויסגעארבעט אז ער האט זיך ממש פארמיאוסט פון אלע שלעכטע תאוות, האט ער געהאט זייער אסאך שווערע גרויסע נסיונות אין קדושה, וואס מ'קען גארנישט אויסרעכענען.

אין זיינע יונגע יארן, ווען די בלוט קאכט אינעם מענטש, האט ער געהאט פילע נסיונות, און ער וואלט געקענט זיך נאכגעבן די תאוות אסאך מאל, און דאן איז ער געווען אין א גרויסע סכנה נישט אריינצופאלן אין די הענט פונעם יצר הרע. פון דעסט וועגן האט ער זיך געהאלטן זייער שטארק, און מיט גרויס בבורה איז ער בייגעשטאנען אלע נסיונות, ער האט זיך געשטארקט איבערן יצר הרע און זיך צעבראכן די תאוות, איינמאל און נאכאמאל.

כאטש וואס ער האט געוואוסט ווי שווער די נסיונות זענען, האט ער זיך אָבער נישט דערווייטערט א צווייטע מאל פון אנצוקומען צו א נסיון. פאָרקערט, ער האט דווקא געוואלט האבן שווערע נסיונות, ער פלעגט בעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים אונטערשיקן נסיונות, ווייל ער איז געווען אזוי זיכער ביי זיך אז ער וועט זיכער ביישטיין די נסיונות, ער וועט זיכער נישט דורכפאלן.

ער האט געוואוסט ביי זיך אז אויב וועט ער נאר האבן א טראפ שכל בשעת ס'קומט אים אונטער א נסיון, וועט ער זיכער נישט ווידערשפענגן אינעם אייבערשטן חס ושלום, און טון אן עבירה רחמנא ליצלן. ווי אזוי איז דען מעגליך צו טון אן עבירה? ווי אזוי קען דאס געמאלט זיין עובר צו זיין אויפ'ן רצון פון הייליגן באשעפער?

צב

ווען ס'איז אים אָבער אונטערגעקומען א נסיון, איז ער געווען אין א גרויסע סכנה, און ער פלעגט דעמאלט זייער שטארק שרייען צום אייבערשטן, ביז ער האט זוכה געווען זיך צו שטארקן איבער'ן נסיון. און פון דעסט וועגן האט ער זיך נישט צוריק געהאלטן פון אָנקומען נאכאמאל צו א נסיון, כאָטש וואס בשעת די נסיון איז עס אים געווען זייער שווער. און אזוי איז געווען אן א שיעור מאל וואס ער האט זוכה געווען זיך צו שטארקן איבער אלע זיינע שווערע נסיונות. ביז דער

*****

אין נאר געווען פארנומען מיט די מעשה פון יוסף. דאן האט דער אייבערשטער געמאכט אז זיי זאלן ווערן פארנומען מיט'ן שר המשקים און דעם שר האופים אז זיי האבן געוואלט הרגענען פרעה, און אזוי האט מען אינגאנצן פארעמט יוסף. און אזוי ארבעט עס אייביג ווען מען וויל זיך פארלייגן אויף א מענטש וואס איז אומשוילדיג, דאן מאכט שוין דער אייבערשטער אז מען זאל ווערן פארנומען מיט אנדערע זאכן און מען זאל פארגעסן פון דעם מענטש.

אן אינטערעסאנטע מעשה האט אמאל פאסירט ביי מוהרא"ש. איינער האט גע'מסר'ט אז די געביידע פון די בית המדרש און די ישיבה איז נישט געבויעט געווארן לעגאל, און מען דארף דאס אויספארשן. איין טאג האבן זיך אנגערקט אין שול עטליכע פאליציאישע אויספארשער מיט'ן ציל אונטערצוזוכן דעם אנזען און אויב אלעס איז דארט לעגאל. זיי האבן ארום געפארשן אויסצופארשן מוהרא"ש און אים אויספראגען אלע סארט שאלות און חקירות. איינצווישן האט איינער פון זיי באמערקט פון די פענסטער אז א פאליציי קאר האט זיך דארט אָפגעשטעלט און ער געבט א טיקעט פאר זייער קאר וועלכע איז נישט געווען געפארקט ווי עס דארף צו זיין. זייער קאר איז נישט געווען קיין באצייכנטע פאליציי קאר.

זיי זענען גלייך ארויסגעלאפן צו זאגן פאר די פאליציי אינדרויסן ווער זיי זענען אז מען זאל זיי נישט געבן קיין טיקעט. זיי האבן גע'טענה'ט צו די פאליציי אז זיי זענען אויף אויספארשער און זיי ארבעטן פאר די פאליציי דעפארטמענט, און מען זאל זיי נישט געבן קיין טיקעט. עס האט זיי אָבער גארנישט געהאלפן. דער פאליציאנט אינדרויסן האט אָפגעשריבן דעם טיקעט און זיי עס געגעבן, און ער איז זיך געגאנגען ווייטער.

די אויספארשער זענען צוריק אריינגעקומען אין שול אינגאנצן אויפגעברויזט אויף די מעשה, מוהרא"ש איז גלייך צוגעגאנגען צו זיי און זיי געגעבן גערעכט, אז דער פאליציאנט האט טאקע נישט געהאט קיין רעכט זיי צו געבן א טיקעט, זיי ארבעטן דאך אויף פאר די פאליציי, און זיי זענען נאך געקער אין ראנג פון דעם פשוט'ן פאליציאנט וועלכער גייט ארום אין די גאסן, און אזוי האט מוהרא"ש זיך ווייטער אָנגענומען זייער שטארק פאר זיי, און ער האט זיי געזאגט אז זאלן שוין ארבערגיין אין געריכט און קלאגן דעם פאליציאנט פאר זיין גרויסע חוצפה...

די אויספארשער האבן זייער ערקנט גענומען זיינע ווערטער, זיי האבן שוין געוואלט לויפן צו כאפן דעם פאליציאנט צו זען ווער ער איז געווען אים צו קענען קלאגן אין געריכט. מוהרא"ש האט זיי דאן געגעבן א פרעג וואס עס איז געווארן מיט די געביידע, אויב אלעס איז אין אָרדענונג... האבן זיי גלייך געענטפערט אז אלעס איז ווי עס דארף צו זיין... זיי האבן גלייך אונטערגעשריבן אלע פאפירן אז זיי האבן געזען אז אלעס איז גוט און פריין... און זיי זענען ארויסגעלאפן צו כאפן דעם פאליציאנט...

ווען זיי זענען ארויסגעגאנגען האט מוהרא"ש געזאגט פאר'ן עולם: "יעצט האט איר געזען מיט די אייגענע אויגן דאס וואס איך זאג אייך אלעמאל. אז ווען א מענטש זוכט זיך אנצולייגן און צו טשעפען א צווייטן, וועט ער גלייך ווערן פארנומען מיט זיך אליין, אויף א וועג אז ער וועט מוזן אפלאזן יענעם". דאס דארף זיך אן איד שטענדיג גוט ארייננעמען אין קאפ, אז ער זאל שטענדיג נאר זיין פארנומען מיט זיך, ער זאל אלעמאל פרובירן זיך אליין צו פארבעסערן. ווען עס קומט אָבער צו א צווייטן, זאל ער שטענדיג נאר קוקן אויף יענעם'ס גוטע חלקים, און נישט זוכן דאס שלעכטס ביי יענעם, און נישט האבן צוטון מיט א צווייטן. עס איז געקומען אמאל א איד צום הייליגן "צמח צדק" ז"ל ע"ה און האט זיך אָפגעערעדט אז ער קען נישט גיין אין שול דאווענען. ווען דער צדיק האט אים געפרעגט פאר וואס, האט ער געזאגט אז ווען ער קומט אין שול, טשעפעט אים יעדער איינער, יעדער טרעט אויף אים, און ער קען דאס קער נישט אויסהאלטן. האט אים דער צדיק געזאגט: "ווער הייסט דיר אז דו זאלסט זיך אויסלייגן איבער'ן גאנצן שול אויף די לענג און אויף די ברייט, און אזוי וועט יעדער מוזן טרעטן אויף דיר? דו שטיי אין דיין ווינקל, און דאן וועט בלייבן גענוג פלאץ פאר יעדן, און קיינער וועט נישט טרעטן אויף דיר..."

וואויל איז דעם וואס זיצט איין אין זיין ווינקל, און ער איז נישט פארנומען מיט א צווייטן, דאן וועט ער נישט האבן צוטון מיט קיינעם, ער וועט זיך נישט קריגן מיט קיינעם, און עס וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש ח"ו ערך חלוקי דעות, וחי' ערך ביז אדם לחברו, אשר בחול חלק מ"ח מכתב חת"ת"א)

דערנאך האט ער פארציילט אביסל איבער רבי נתן'ס התקרבות, און ווי אלעס וואס איז אונז געבליבן פון הייליגן רבין איז נאר א דאנק רבי נתן. און האט ארויסגעברענט אז ער וואלט גרינג געקענט זיין א גרויסע רבי מיט חסידים וכו', אבער האט אלעס אוועקגעגעבן נאר אריינצוברענגען די התחזקות פון רבין אין נאך א איד. היינט - האט ער אויסגעפירט - מיט די הקדמות פון הייליגן רבין, ווי מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט, קען יעדער איד און דארף יעדער איד זיין א משפיע און אריינברענגען דעם אור פון הייליגן רבין און אזוי מקרב זיין אידן צום אייבערשטן.

דערנאך איז מען ארויס א ריקוד, און זיך געפרייט מיט דעם זכות וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן אז מיר זענען מקורב צו א אזא צדיק וואס פארשטייט אונז, און האט די עצות און חיוזק פאר אונזער דור. תורתנו מגן לנו הוא מאירת עינינו!

צוגרייטונגען צום קומענדיגע פרייליכע חתונה אין היכל בית המדרש

א פרייליכע שטימונג הערשט אין היכל הקודש, ווען מגרייט זיך שוין צו א פרישע חתונה, פון א פרישע פארפאלק און מחותנים וואס האבן דעם קאפ אויפ'ן פלאץ נישט אויסצוגעבן קיין געלט אויף נארישקייטן וואס נעמט נישט מער ווי עטליכע שעה. דער חתן און די כלה קוקן ארויס און קענען קוים ווארטן אנצוהייבן זייער לעבן אין זייער נייער שטוב א טאג נאך די חתונה, עס איז ביי זיי נאריש און איבריג צו פארשווענדן אידיש געלט, צייט און טירחה פאר די "איווענט" וואס קומט און גייט ווי אן אויגן-בליק. פאר זיי איז פונקט גענוג צו פראווען א פרייליכע חתונה מיט א אידישן טעם, מיט אלע הייליגע מנהגים וואס מיר האבן במסורה דור אחר דור, אן אלע משוגעטן וואס יעדע שכן און יענטע מוז נאכמאכן איינער דעם צווייטן.

אין צוגרייטונג צום געהויבענעם חתונה איז פארגעקומען אן אסיפה פון אינגעלייט אנשי שלומינו, וואו מען האט ב"ה אויסגעארבעט די לעצטע דעטאלן פון די חתונה, די זמנים, די עסן, די מוזיק, א.א.וו. אז די חתונה נאכט זאל גארנישט קאסטן פאר די מחותנים, און יעדער זאל ארויסגיין צופרידן.

דער קלוגער חתן איז ה'ב' בנציון בן מו"ה שמחה יאקאבאוויטש הי"ו, און די קלוגע כלה איז די טאכטער פון מו"ה משה ארי' שניטצלער הי"ו. סיי די חתן כלה זענען תלמידים פון די הייליגע ברסלבע מוסדות, און די מחותנים זענען מחשובי אנ"ש. די חתונה וועט אי"ה פארקומען דעם קומענדיגע וואך, מאנטאג פ' שמות. עס וועט אודאי ביישטיין פאר די חתן כלה דעם גרויס זכות, פון מכבד זיין זייערע עלטערן, ביי זייער געהויבנסטע נאכט אין לעבן, צו האבן א שיינע לעבן, די שכינה זאל רוען ביי זיי אין שטוב, און צו געבענטשט ווערן מיט בני חיי ומוזני רוחי. קול מצהלות חתנים מחופתם!

אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט זוכה געווען צו ווערן זייער זייער הייליג און אויסגעארבעט אין קרושה.

דער רבי האט געזאגט אז דער יצר הרע איז גרייט געווען אים אלעס נאכצוגעבן, אבי ער זאל נאכגעבן פאר'ן יצר הרע נאר איין זאך. אבער ער האט געזאגט פונקט פארקערט, אז ער איז גרייט אלעס אפצוהאלטן, און נאר וןקא אין די זאך וועט אריינלייגן אלע כוחות זיך צו שטארקן און עס אויסארבעטן.

דאס מיינט אז דער יצר הרע האט געקענט פאשטיין ער זאל זיך אויסארבעטן אין אלע מדות און תאוות, נאר ער זאל מותר זיין אויף איין זאך, ווארשיינליך אויף די וויכטיגסטע זאך - אויף קרושה - וואס דאס איז דער סוד פון א איד. אבער דער רבי האט געזאגט פארקערט, ער וועט אלעס נאכגעבן, אבער אין קרושה וועט ער זיך אויסארבעטן אויפ'ן שטערקסטן אופן.

צג

און אזוי האט ער זיך טאקע געפירט אין אנהויב, אלע זיינע כוחות האט ער אריינגעלייגט נאר אין דעם, צו צוברעכן זיין יצר הרע, זיך צו שטארקן אויף אלע נסיונות אין קרושה, און ער האט בכלל נישט געקוקט אויף אנדערע תאוות, צו ארבעטן זיי צו צוברעכן.

למשל אויף תאוות אכילה האט ער בכלל נישט געקוקט דעמאלט. פארקערט, ער פלעגט עסן זייער אסאך, פיל מער ווי א געווענליכער מענטש עסט. ער האט געזאגט אז ער האט דעמאלט ממשיך געווען אלע תאוות אריין אין תאוות אכילה. אבער צום סוף האט ער זיך אויסגעארבעט אויף אין תאוות אכילה.

דער רבי האט זייער אסאך זיך געפלאגט און געארבעט, מיט גרויסע מקלמות און נסיונות אן א צאל, ביז ער האט זוכה געווען זיך אינגאנצן אויסצוארבעטן. אסאך תפלות און בכיות האט ער פאנגאסן, ער האט אסאך גערעדט און געבעטן און געמושטשע דעם אייבערשטן, ער האט אסאך זיך אויסגעגאסן דאס הארץ צום אייבערשטן און געוויינט צו אים, ער האט זיך געבעטן און געטענה'ט מיט'ן אייבערשטן אז ער זאל אים העלפן געראטעוועט צו ווערן פון שלעכטע תאוות און עבירות, ער זאל זוכה זיין צו זיין אמת'דיג הייליג און ערליך, מיט א גרויסע קרושה.

ביז דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט צום סוף זוכה געווען ביזשטיין אלע נסיונות. ער האט זיך אזוי שטארק אויסגעארבעט, אז עס איז אים שוין דאן געווען א וואונדער אויף איינעם וואס זאגט אז ס'איז שווער צו צוברעכן די שלעכטע תאוות, ווייל דעמאלט האט ער שוין געזאגט אז ס'איז בכלל נישט דא קיין תאוה.

צד

דער רבי פלעגט אסאך רעדן פון די מיאוס'קייט פון עבירות. ער האט געזאגט אז מ'קען נישט רעדן צו מענטשן וואס ליגן שוין נעבעך אין דעם, זיי זענען שוין נעבעך אזוי מגשם אז זיי קענען בכלל נישט פארשטיין די עקלדיגקייט פון טון עבירות. אבער דער אמת איז אז ווער ס'האט נאר אפטייל שכל פארשטייט דאס, און פאר אים איז דאס גאר אן עקל צו קענען דורכפאלן אין אן עבירה חס ושלום.

אזוי ווייט, האט דער רבי געזאגט, אז ס'מוז זיין אז ס'איז דא עפעס א סוד אין דעם אז דאס איז בכלל א תאוה, ווייל גאמת איז דאס בכלל נישט קיין תאוה, ווער ס'איז נאר אפילו א קליינער חכם, פארשטייט דאס אליין.

פארענעדיג קומענדיגע וואך אי"ה

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' סעודת הילולא פון רבי נתן זצוק"ל

א גרויסע ציבור אנ"ש זענען זיך צוזאם געקומען דעם מאנטאג נאכט אין ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב אין וויליאמסבורג. מען האט זיך געוואשן צו א רייכע סעודה, וואס איז נתנדב געווארן דורך מו"ה היים ווייס הי"ו.

מען האט געהאט א נאכט פון ארץ ישראל, הרה"ג רבי משה קורץ שליט"א נאב"ד יבנאל, וואס האט אויפגעטרעטן. בתוך דבריו האט ער ארויסגעברענגט אז עס זענען געווען תלמידים פון הייליגן רבי'ן וואס זענען געווען פיל מער יארן ביים רבי'ן, רבי נתן איז נאר געווען די לעצטע אכט יאר פון רבי'ן, און וויאזוי האט דוקא ער אזוי מצליח געווען? נאר - האט ער נאכגעזאגט פון טולטשינער רב - אז ער האט נישט געזען א תלמיד זאל זיין אזוי איבערגעגעבן צו זיין רבי'ן ווי רבי נתן, רבי נתן האט אמאל געזאגט "איך האב מיר אויסגעהוילט מיין שכל, יעדעס ווארט וואס איך האב געהערט פון רבי'ן איז געווען נאך א שטיק שכל", דערפאר דארפן מיר פאלגן די עצות פון הייליגן רבי'ן, וועלן מיר אויך מצליח זיין.

דער ראש ישיבה שליט"א האט דערנאך שטארק ארום גערעדט איבער די גרויסקייט פון הפצה, רבי נתן'ס עיקר זאך איז געווען "הפצה", דערפאר דארף יעדער זען וויאזוי ער קען אויף זיין וועג צו טון אין הפצה, צי בפועל, צי מיט געלט, און שטיצן די מפיצים אויף סיי וועלכע וועג.

ווייטער האט ער ראש ישיבה שליט"א א לענגערע צייט ארומגערעדט דברי התחזקות והתעוררות וואס מיר דארפן ארויסנעמען פון אזא טאג, ווי אזוי רבי נתן איז אנגעקומען צום הייליגן רבי'ן, און דער עיקר וואס עס האט אים געכאפט ביים רבי'ן איז געווען דאס וואס דער רבי האט אים געזאגט די ווערטער: "און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו א גוטער פריינד", ווען רבי נתן האט געהערט די ווערטער האט ער פארשטאנען אז דאס וואס אים שוין באגלייט און ארויסהעלפן אין סיי וועלכע מצב ער וועט זיך נאר געפונען אין לעבן, ווייל אלעס וועט ער אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן. און מיר דארפן זייער דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן געהאט רבי נתן, ווייל אלעס וואס מיר ווייסן היינט פון הייליגן רבי'ן איז נאר דורך רבי נתן וואס ער האט אלעס אפגעשריבן און איבערגעגעבן פאר די ווייטערדיגע דורות.

דער ראש ישיבה שליט"א האט ארומגערעדט איבער דעם וואס דער הייליגער רבי לערנט אויס אז מ'קען לעבן דא אויף דער וועלט מיט'ן אייבערשטן, מדאראף זיך נישט אפשיידן פון די וועלט, מ'קען זיין א מענטש צווישן מענטשן, און פון דעסט וועגן זאל מען זיין אינגאנצן דבוק צום אייבערשטן, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און צו אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן יעדע זאך.

דער ראש ישיבה שליט"א האט ארויסגעברענגט אז היינטיגע צייטן האבן מיר זוכה עס צו זיין די הייליגע ספרים פון מוהרא"ש, וואס די ספרים זענען די זעלבע ווערטער פון רבי נתן, נאר אראפגעשריבן אויף א געשמאקע גרינגע וועג, אז מיר זאלן אויך קענען פארשטיין די אלע הייליגע עצות פון רבי'ן און פון רבי נתן, אז מיר זאלן קענען לעבן מיט די עצות, און האבן א גוטע לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דערנאך האט מען געבענטשט און זיך ארויסגעלאזט אין א פרייליכע רקידה.

***

אויך אין קרית יואל איז מען זיך צוזאם געקומען ליל עשרה בטבת אין ביהמ"ד היכל הקודש אין בלומינג גראוו. מ'האט זיך געוואשן צו א סעודה, און געהערט דברי התחזקות.

די האט אויפגעטרעטן הר"ר יואל פאראש שליט"א, גבאי ביהמ"ד היכל הקודש קרית יואל (העיס קט), און ארויסגעברענגט אז דער ביהמ"ד האט זוכה געווען מער פון אלע בתי מדרשים פון היכל הקודש קרית יואל אז מען איז זיך צוזאם געקומען דא, ווייל דא קומען זיך צוזאם יעדן אוונט אינגעלייט וואס ארבעטן שווער א נאנצן טאג און מען לערנט א דף גמרא. דאס איז עולה על הכל. דערנאך האט ער ארויסגעברענגט אז ב"ה אכשר דרא היינט שטעלט יעדע קהילה צו א סדר צו לערנען גמרא, אבער אז מען לייגט צו דערצו דעם רבי'נס סדר דרך הלימוד, קען עס האבן א קיום. ווייל א מענטש האט טירדות און מצבים וואס ער קען בשום אופן נישט זיך קאנצעטרירן. דארף ער וויסן אז ער דארף זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה.

אויך האט ער ארויסגעברענגט די וויכטיגקייט פון פארשטיין די ווייב, וואס גייט אלץ איבער אויף איר. ווי עס ליגט א פליכט אויפ'ן מאן זיי אויפצוהייבן און פרייליך מאכן.

«««««

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** מיר וועלן פרויבירן בעד'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה ישראל יעקב ווייס הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידש נחת געזונטהייט, בני חיי ומזוני רויח, מיט דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יהוקאל סאמעט הי"ו מלמד מומחה במוסדותינו הקדושים צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידש נחת געזונטהייט, בני חיי ומזוני רויח, מיט דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / ענגלאנד 0797040069 / ארץ ישראל 845-414-8426 / 212-444-9169
 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 03303502361 / ענגלאנד 0797040066 / ארץ ישראל 845-414-8429
 < BreslevCenter.com >